

Arguments a favor de l'ús del català en els subtítols/ doblatges de les pel·lícules estrangeres, programades en festivals dels territoris de parla catalana:

1. El català és la **catorzena llengua de la Unió europea, amb 10 milions de parlants**. El català té tants parlants com el suec, el grec, o el txec, i més parlants que el danès, el finès o l'eslovè.
2. En països democràtics, **no hi ha cap llengua amb tants parlants com el català** (10 milions), que no sigui la llengua majoritària de les pel·lícules al cinema, i fins i tot en el cas de llengües amb molts menys parlants i en situacions de plurilingüisme. El català és l'única excepció en què no és la llengua majoritària de les pel·lícules doblades o subtítolades als cinemes.

Taula 1. Ús de llengües oficials comparables al català en el doblatge/subtitulació de les pel·lícules estrangeres

Llengua oficial	Estat	Milions de parlants	Ús generalitzat de la llengua pròpia oficial en les pel·lícules doblades/subtitulades al cinema
Grec	Grècia	10,2	Sí
Hongarès	Hongria	10,0	Sí
Català	Espanya	10,0	No
Txec	República Txeca	9,7	Sí
Suec	Suècia	9,1	Sí
Búlgar	Bulgària	6,2	Sí
Danès	Dinamarca	5,3	Sí
Eslovac	Eslovàquia	5,0	Sí
Finès	Finlàndia	4,8	Sí
Noruec	Noruega	4,8	Sí
Lituà	Lituània	3,5	Sí
Eslovè	Eslovènia	1,7	Sí
Letó	Letònia	1,5	Sí
Estònia	Estònia	0,9	Sí
Islandès	Islàndia	0,3	Sí

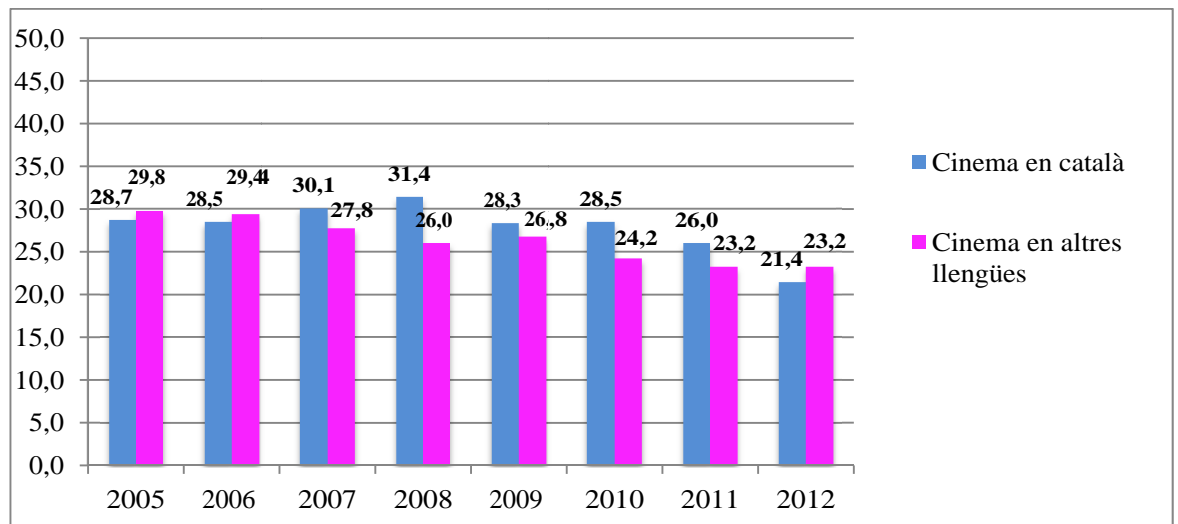
Font: Actualització de la Taula 1 de la notícia publicada per la Plataforma per la Llengua a www.plataforma-llengua.cat/noticies/interior/874

3. En el cas dels **festivals de cinema**, la llengua pròpia d'aquestes comunitats comparables citades també s'usa de forma habitual (normalment, juntament amb altres llengües internacionals). Per posar un exemple, és el cas del **Vilnius International Film Festival de Lituània**, on tots els subtítols són, com a mínim, en lituà (<http://www.kinopavasaris.lt/en/film?id=1389109423>).

4. També, en la reglamentació per a l'inscripció de pel·lícules de molts d'aquests festivals, s'indica els idiomes en què s'han de traduir els DCP o còpies analògiques que es lliuren al festival. Per exemple, en la normativa del **Festival de Pel·lícules del Món de Montreal al Quebec**, s'hi detalla el següent:
Els DCP en llengües diferents al francès i l'anglès han d'estar subtítolades en francès i anglès
Els DCP en francès han d'estar subtítolats en anglès
Els DCP en anglès han d'estar subtítolats en francès.
 (Font: <http://www.ffm-montreal.org/DATA/TEXTEDOC/Regulations---WFF2014.pdf>)
 Cal recordar que, al Quebec, tothom entén l'anglès (llengua oficial al Canadà), i el francès hi és llengua pròpia i oficial.

5. No és cert que les traduccions de pel·lícules al català no puguin ser rendibles. De fet, la mancança actual de l'oferta en català als cinemes contrasta amb la rendibilitat i el potencial del cinema en català. Segons dades oficials, **la mitjana d'espectadors per sessió en català i en castellà són equiparables:**

Mitjana d'espectadors per sessió segons la versió lingüística

Font: Elaboració pròpia a partir de les dades publicades a l'Idescat. Abril 2014 (basat l'índex de l'ICC publicat al document *Bases de la Llei del cinema de Catalunya*, any 2009)

6. La dinàmica actual de passar les pel·lícules subtítolades o doblades majoritàriament en castellà va començar en temps de la dictadura de Franco, quan es va prohibir el cinema en català a partir d'un decret l'any 1941. En l'organització de festivals hauríem

¹ La majúscula "I" no és nostra

de tenir en compte aquest fet, i no perpetuar aquesta dinàmica impositiva i de temps pre-democràtics. Així, caldria actuar d'acord amb els criteris de **responsabilitat social empresarial**, respectant al públic dels territoris de parla catalana, i a la seva cultura, tal i com es fa en els altres països democràtics comparables.